

צידה לדרך:

סלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

יו"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

פרשת נצבים - וילך

עלון מס' 18

בדרך הזמן

קרן ההסעות מאחלת לכל קוראי העלון
שנה טובה ומתוקה!

שְׁתֵּהִיָּה שְׁנַת שְׁלוֹם וְשִׁפְעָה, שְׁנַת בְּרִיאוּת וְיִשׁוּעָה. מְקוּם מְרֻכָּז וְחָשׁוּב יֵשׁ לְתַפְלוֹת הַיְלָדִים, שֶׁבְּהִיוֹתָם נִקְיִים מֵעוֹזֵן מְקַבֵּל הַקִּב"ה אֶת תַּפְלָתָם. מְסַפֵּר עַל אָב וּבְנוֹ שֶׁנִּדְדוּ בְּדֶרֶךְ מַעִיר לְעִיר, וּבְהִגִּיעַם לְמַחֲזוֹ חִפְצָם גָּלוּ שֶׁאֲחֵרוּ אֶת הַשְּׁעָה וְהַשּׁוֹעֲרִים כִּכְרֵן נִעְלוּ אֶת שַׁעְרֵי הָעִיר. הֵם עָמְדוּ וּבִכּוּ מִן הַחֹמֶה הַגְּבוּהָ וְלֹא יָדְעוּ אִיךָ לְהִכָּנֵס. נִסָּה הָאָב לְקַרֵּא בְּקוֹל גְּדוֹל, אָךְ לֹשׁוֹא, קוֹלוֹ לֹא נִשְׁמַע מֵעֵבֶר לְחֹמֶה הַבְּצוּרָה וְנִקְיִשׁוֹתָיו לֹא נִשְׁמְעוּ. לְפַתַּח שְׁמוֹ לֵב שֵׁשׁ מַעַל לְשַׁעְרֵים הַמְּוִגְפִים, אֲשֶׁנָּב קָטָן! הִנֵּיחַ הָאָב אֶת בְּנוֹ עַל כַּתְּפָיו, הָרִימוּ גְבוּהָ - עַד שֶׁהִצְלִיחַ לְהַשְׁתַּחֲלֵךְ דֶּרֶךְ הָאֲשֶׁנָּב. כְּשֶׁהִיָּה הַיְלָד בְּפָנִים, פָּתַח אֶת שַׁעְרֵי הָעִיר, וְאֶפְשֶׁר לְאָבִיו הָאֲהוּב לְהִכָּנֵס פְּנִימָה. כִּי יֵשׁ זְמָנִים בָּהֶם אָנוּ נֹצְבִים בְּאִמָּה וּפְחַד, עוֹמְדִים מִן שַׁעְרֵי שָׁמַיִם וּמוֹצְאִים שַׁעְרֵים אֲלֵהָ אֲטוּמִים! תַּפְלוֹתֵינוּ אֵינָן מִתְקַבְּלוֹת בְּגִלְלֵי שֶׁ'אֲחֵרְנוּ' וְלֹא שֶׁבְנוּ בְּתִשְׁבּוּהָ בְּזִמְנָה וְכִרְאוּ. אָךְ תַּפְלוֹת תִּשְׁבּוּ"ר מוֹצְאוֹת לְהוֹן דֶּרֶךְ וּמִסְלָה לְפַתַּח עֵבֶרְנוּ שַׁעְרֵי שָׁמַיִם. תַּפְלוֹת הַיְלָדִים פּוֹרְצוֹת דֶּרֶךְ לְתַפְלוֹת הוֹרֵיהֶם!

"מִלֶּךָ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ בְּכַבּוּדָה וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרָה וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָה עַל-כִּי יוֹשְׁבֵי תְּבֵל אֲרָצָה". עַקֵּר הַתַּפְלָה שֶׁלָּנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הִיא בְּקִשָּׁה עַל הַמְּלֶכֶת הַקִּב"ה בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הָרַת עוֹלָם (הַיּוֹם בּוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם מִחֲדָשׁ), מְכַרְיִים אָנוּ שֶׁה' הוּא הַמֶּלֶךְ שֶׁמְלַכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה וּמְקַבְּלִים אֶת מְלַכּוֹתוֹ עֲלֵינוּ בְּקִיּוּם מִצְוֹתָיו וְעֲשִׂית רְצוֹנוֹ.

בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, בְּיוֹם זֶה, נִפְתָּחִים בְּשָׁמַיִם שְׁלֹשָׁה סְפָרִים, וְהַקִּב"ה שׁוֹקֵל בְּמֵאזְנַיִם (מִזַּל חֲדָשׁ תִּשְׁרִי) אֶת מַעֲשֵׂי הָאָדָם וּמַחְלִיט מָה יִהְיֶה בְּשָׁנָה הַבָּאָה: "כִּמָּה יַעֲבֹרוּן (יַעֲבֹרוּ לֹא-עֲלֵינוּ מִן הָעוֹלָם) וְכִמָּה יִבְרָאוּ" (וְיִלְדוּ לְמִזַּל טוֹב) מִי יַצְלִיחַ בְּמַעֲשָׂיו וְיִתְעַשֵּׂר, מִי יִפְסִיד וְיַעֲנִי, מִי יִתְנַשֵּׂא לְחַשִּׁיבוֹת וְלִהְצַלְחָה, וּמִי יִסְבֵּל מִשְׁפָּל וְקִשִּׁי.

יוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה קְרוּי בְּהַר הַקְּדוֹשׁ "יוֹמָא דְּצִלוֹתָא" - יוֹם שֶׁל תַּפְלָה, כִּי בְּיוֹם זֶה מְרַבִּים בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים לְה' שִׁיּוֹצִיא בְּצַדֵּק מִשְׁפָּטָנוּ וְנִנְכָּה לְהַכְתֵּב בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים גְּמוּרִים, לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה. וּמִתַּפְלָלִים גַּם עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל,

בְּדֶרֶךְ הַצְדִּיקִים

השבוע, יום כ"ד באָלוּל הוא יום פְּטִירְתוֹ שֶׁל "הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֲחִיו", הַגָּאֹן הַחֲסִיד רַבֵּנוּ יִשְׂרָאֵל מֵאִיר הַפְּהֵן, בַּעַל ה'חֲפֶץ חַיִּים'. מִיַּחַד הִזֵּה בֵּין חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת בְּצִדְקוֹתוֹ וְצַנִּיעוּתוֹ, בְּקִדְשׁוֹ וּבְגִאוּנוֹתוֹ. מְגִיל צַעִיר וְעַד זְקֵנָה וְשִׁיבָה מְפִלְגֵת הַפִּיץ בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת 'דְּבַר ה' – זֶה הַלְכָה', בְּמִיַּחַד בְּחִבּוּרוֹ הַנֶּצְחִי 'מִשְׁנֶה בְרוּרָה' שֶׁהִפֵּה לְנַחֲלַת הַכֹּלֵל אֲשֶׁר רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים לְאוּרוֹ, וּבְסִפְרוֹ 'חֲפֶץ חַיִּים' – 'שְׁמִירַת הַלְשׁוֹן', בּוֹ הֵבִיא לְתוֹדַעַת הַכֹּלֵל אֶת חֲמַרְת אֶסוּר דְּבוּרֵי "לְשׁוֹן הָרַע וְרַכִּילוֹת" וְהַעֲבָרוֹת הַרְבוֹת הַנְּלוּוֹת לָהֶם.

דוּד הַמֶּלֶךְ כָּתַב בְּתַהֲלִים: "מִי הָאִישׁ הַחֲפֶץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, נֹצֵר לְשׁוֹנָה מְרַע וּשְׁפָתָיָה מְדַבֵּר מִרְמָה, סוּר מְרַע וְעֵשָׂה טוֹב, בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ". עַל שֵׁם פְּסוּקָה זֶה קָבַע רַבֵּי יִשְׂרָאֵל מֵאִיר זי"ע אֶת שֵׁם סִפְרוֹ, וְעַל שֵׁם זֶה הוּא מְכַנֶּה בְּאַהֲבָה בְּקָרֵב שְׁבֻטֵי יִשׁוּרוּן – ה'חֲפֶץ חַיִּים'.

ה'חֲפֶץ חַיִּים' סָמַל בְּאִישִׁיוֹתוֹ אֶת כְּנוֹיו. שְׁמַר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ, קָרַב לַחַיִּי תוֹרָה וּמִצְוָה מִתּוֹךְ אֲהֲבָה לְשְׁלוֹם וְרַעוּת, הִרְבֵּה בְּכַבּוּד הַשִּׁבְתָּ, וְנִשְׂאָ עַל שְׁכָמוֹ אֶת מִשְׂאָ הָעָם. וְכִי חוֹשְׁבִים אִתָּם כִּי ה'חֲפֶץ חַיִּים' זָכָה לְשֹׁמֵר עַל פֶּה צַח מְדַבּוּרִים אֶסוּרִים כִּי הִזֵּה שֶׁתִּקּוּן, וּמִמִּילָא לֹא נִכְשַׁל בְּלְשׁוֹנוֹ? אֲדַרְבָּא! כָּל יָמָיו דִּבֵּר וְשׁוּחַח, דָּרַשׁ וְהִשְׁמִיעַ דַּעַת תּוֹרָה, אַךְ כָּל דְּבָרָיו הָיוּ עַל פִּי הַתּוֹרָה!

כְּאֲשֶׁר כָּתַב אֶת סִפְרוֹ עַל 'שְׁמִירַת הַלְשׁוֹן', נִסַּע לְקַבֵּל ה'הַסְּמוּת' מִרַבְּנֵי דוּרוֹ. בְּהִגִּיעוֹ לְבֵית

בְּדֶרֶךְ הַמִּצְוָה

בְּמִרְכּוֹז תַּפְלוּת רֵאשׁ הַשָּׁנָה עוֹמְדַת מִצְוֹת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפֵר. בְּרַגְשׁ רַב, בְּדַמְמָה וּבְרַכּוּז מְאֻזְנִים הַשׁוֹמְעִים לְקוֹלוֹת הַיּוֹצְאִים מִן הַשׁוֹפֵר: תְּקִיעָה...

רַבֵּי מְרֻדְכֵי - רַבָּה שֶׁל נוֹבְהַרְדּוּק, רָאָה הָרַב כִּי מִחֲבַר הַסֵּפֶר הַפְּלִיג וְהֶאֱרִיךְ בְּחֲמַרְת לְשׁוֹן הָרַע. חָשַׁב לְעַצְמוֹ הָרַב כִּי לִפְנֵי שְׁכוּתָב הַסֵּפֶר, מִן הָרְאוּי לְבַדֵּק הָאֵם אֲכֵן מִחֲבַר הַסֵּפֶר מְקַיֵּם אֶת מֶה שְׁכָתַב. שָׁלַח אֵלָיו הָרַב אֶת אַחַד מִתְלָמִידָיו הָאֲבָרְכִים, לְבַקֵּר בְּאַכְסֵנְיָתוֹ וְלַתְהוֹת עַל קִנְיָנוֹ. יָשַׁב הָאֲבָרָה שְׁעָה אַרְבָּעָה עִם ה'חֲפֶץ חַיִּים'. הֵם שׁוּחַחוּ יַחַד עַל בְּעִיּוֹת הַדּוֹר וְעַל צָרָה יִשְׂרָאֵל עַל הַמְרַבִּים, שׁוּחַחוּ עַל עוֹלָם הַתּוֹרָה וְאַף עַל עֲנִינִים אִישִׁים וּמִשְׁפָּחָתִים – וְאַפְלוּ מְלָה אַחַת אֶסוּרָה לֹא הִשְׁמִיעַ רַבֵּי יִשְׂרָאֵל מֵאִיר! חוֹר הָאֲבָרָה בְּהַתְּפַעְלוֹת לְרַבּוֹ שְׁאֲכֵן כָּתַב ה'הַסֵּפֶר' מְרַשִּׁימָה וּמְכַבֵּדָת!

בְּאַחַת מִסַּעְדוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּבֵיתוֹ שֶׁל ה'חֲפֶץ חַיִּים', כְּשֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן לְאַכִּילַת הַסִּימָנִים (תַּפּוּחַ בְּדָבֶשׁ, רַמּוֹן וְכוּ'), אָמַר הַצְּדִיק לְנוֹכְחָיו: "כִּיְדוּעַ, יֵשׁ תִּקְוָה וְחֻזְק לְסִימָנִים טוֹבִים שְׁאֵדָם עוֹשָׂה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלָכֵן מִשְׁתַּדְּלִים לְאַכֵּל דְּבָרִים מְתוּקִים וּלְבַרָּה וּלְהַתְּפַלֵּל עַל הַמֵּאֲכָלִים. אוֹכְלִים 'רֵאשׁ' כְּדֵי 'שְׁנֵהִי לְרֵאשׁ...' אוֹכְלִים דְּבֶשׁ 'שְׁתַּחֲדַשׁ עֲלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה', וְעוֹד כְּפִי הַמְנַהֵג. וְהָיוֹת וְאֵנוּ כָּל כֶּה מְהַדְרִים וּמְחַפְּשִׁים סִימָנִים, אֵין סִימָן יוֹתֵר יָפֵה מִהָאֲרַת פְּנִים לְאוּלַת, מִחִיוֵה וּמִסְבָּלְנוֹת. וְאֵין סִימָן יוֹתֵר גְּרוּעַ מִכַּעַס וְהַקְּפָדָה. וְהָרִי לְהַתְּנַהֲגוֹת שְׁלֵנוּ יֵשׁ תִּקְוָה וְהַשְׁפָּעָה: 'כָּל הַמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת – מְרַחֵם עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם'. בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה צְרִיךְ לְשֹׁמֵר בְּמִיַּחַד עַל סִימָנִים פְּעִים שֶׁל חֲבָה, אֲהֲבָה וּלְכַבִּיּוֹת".

שְׁבָרִים... תְּרוּעָה... בְּשָׁנִים עֲבָרוּ, לִפְנֵי שֶׁהִקִּימוּ אֶת מְכַבֵּי הָאֵשׁ, כְּאֲשֶׁר הִזִּיתָה פּוֹרְצַת שְׁרָפָה, הָיוּ הַתּוֹשְׁבִים אֲצִים

אָל שְׂדֵה הַקּוֹצִים. "אַל תִּחְשְׁשׁוּ" הוּא צֶעֶק לְעֵבֶר הַקֶּהֶל שֶׁהִתְאַסֵּף. "שִׁימוּ לֵב מָה עוֹמֵד לְקִרְוֹת!" הוּא הַחֵל לְהַרְיֵעַ בַּחֲצוֹצְרָה, הָאָדִים וְהַכְּחִיל מְרַב מְאַמֵץ, אֵף כַּמוֹכֵן שֶׁהָאֵשׁ לֹא הִתְחַשְׁבָה ב'מוֹזִיקָה הַעֲרֵבָה', וְהִתְפַּשְׁטָה חַיֵּשׁ מִהֵר כְּשֶׁהִיא שׁוֹרְפֶת אֶת הַכֶּפֶר כָּלוּ.

"טַפֵּשׁ שְׁכֵמוֹךְ!" אָמְרוּ לוֹ הָאֲנָשִׁים. "הַחֲצוֹצְרָה לֹא מְכַבֶּה אֶת הָאֵשׁ! הִיא רַק תּוֹכְרֶת וְאוֹעֲקָה לְאֲנָשִׁים שִׁיתְעוֹרְרוּ, שִׁיעֲצְרוּ מִשְׁגֶּרֶת חַיֵּיהֶם, וְיִבְאוּ לְעוֹר בְּכַבּוּי הָאֵשׁ! וְאֵלוֹ אֶתָּה בְּטַפְשׁוֹתֶךָ - שֹׂרֶפֶת אֶת הָעִיר כְּלָה..."

כֹּה, בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה אָנוּ תוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר. יֵשׁ כְּאֵלוֹ שְׁחוֹשְׁבִים שֶׁהִתְקִיעָה עֲצֵמָה הִיא הַמַּטְרָה; אֵף הָאֶמֶת הִיא שֶׁתְּקִיעַת הַשׁוֹפָר נוֹעֵדָה לְעוֹרֵר אֶת הַלְּבָבוֹת וְלִהְתְּרִיעַ: עוֹרוּ יִשְׂרָאֵל מִשְׁנַתְּכֶם! שִׁפְרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וְשׁוּבוּ אֶל ה'! לְפִיכֶה, לְאַחַר תְּקִיעַת הַשׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אָנוּ קוֹרְאִים: "אַשְׁרֵי הָעַם יְדַעֵי תְרוּעָה ה' בְּאוֹר פְּנִיָּה יִהְלְכוּ." הָעֶקֶר הוּא לְדַעַת מָה עוֹשִׂים בְּעֵקְבוֹת קוֹל הַשׁוֹפָר...

וְרָצִים לְהִבִּיא דְלִי מִים כְּדֵי לְכַבּוֹת אוֹתָהּ. הַבְּתִים בְּעֵבֶר הָיוּ מְעֵץ, וְסַכְנַת הַתְּפַשְׁטוֹת הַדְּלָקָה הִדְאִיגָה אֶת כָּלָם! בְּמִרְכּוּ הָעִיר עָמַד מְגִדֵל גְּבוּהָ שֶׁבְּרֵאשׁוֹ עָמַד אָדָם, שֶׁתְּפַקִּידוֹ הָיָה לְעָמֵד עַל הַמַּשְׁמֵר וְלְדַאֵג לְכֹה - שְׂאֵם וְכֹאשֶׁר תִּפְרֹץ שֹׂרֶפָה, עָלָיו לְהַרְיֵעַ בַּחֲצוֹצְרָה כְּדֵי שֶׁכָּל הַתּוֹשְׁבִים יִדְעוּ לְעֹזֵב מִיָּד אֶת עֶסְוִקֵיהֶם וְלִבְאוּ לְעוֹר בְּכַבּוּיָהּ.

אֵל הָעִיר הִגִּיעַ נֶעֱר תְּמִים מִהַכֶּפֶר הַסְּמוּהָ. הוּא רָאָה אֶת הָאָדָם הָעוֹמֵד בְּרֵאשׁ הַמְּגִדֵל, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ לְעֶסְוִקוֹ. "בְּכָל פַּעַם שֶׁפּוֹרְצַת שֹׂרֶפָה, אָנִי תוֹקֵעַ וּמְרִיעַ בַּחֲצוֹצְרָה!" הִשִּׁיב לוֹ הָאָדָם. "אִיזָה רְעִיוֹן נִהְדָּר!" קָרָא הַנֶּעֱר. הוּא מִהֵר אֵל הַשׁוּק וְרָכַשׁ חֲצוֹצְרָה מְשֻׁלוּ.

בְּשׁוּבוֹ לְכֶפֶר כִּנְס הַנֶּעֱר אֶת כָּל הַתּוֹשְׁבִים, וְכֹה אָמַר: "דִּידִים יִקְרִים, יֵשׁ לִי חֲדָשׁוֹת טוֹבוֹת עֲבוּרְכֶם!" הוּא אָמַר. "מִהִיּוֹם וְאִילָּה בְּכָל פַּעַם שֶׁפּוֹרְצַת שֹׂרֶפָה, אֵל לְכֶם לְדַאֵג! תִּמְשִׁיכוּ בְּמִלְאֲכַתְּכֶם וְאִין צָרָה לְרוּץ עִם דְּלִי מִים. רְאִיתִי בְּעִיר הַגְּדוּלָּה כִּי מְכַבִּים אֵשׁ בְּאֲמַצְעוֹת חֲצוֹצְרָה! הִנֵּה, רְאוּ!" הַנֶּעֱר הִתְמִים מִהֵר לְהַשְׁלִיךָ גִּפְרוֹר

בְּדֶרֶךְ הַיְחִוֹת

מְבַאֲרִים, כִּי עֲנִין הַבְּקָשָה הִיא: שְׁנוּכָה לְהִיּוֹת 'מִמְזִכֵּי הַרְבִּים'. כְּאֲשֶׁר אָדָם עוֹשֶׂה מְצוּוֹת לְעֲצֻמוֹ בְּלִבָּה: מִשְׁתַּתֵּף בְּשַׁעוֹר תּוֹרָה, מְבַרֵךְ וּמִתְפַּלֵּל, מְנִיחַ תְּפִלִּין וְשׁוֹמֵר שִׁבְת וְכִשְׁרוֹת, הָרִי בְּיָדוֹ שֶׁכָּר עַל הַמְצוּוֹת הַלְלוּ שְׁעֵשָׂה. אֵף הָעוֹסֵק גַּם

מִנְהַג יִשְׂרָאֵל לְאֵכֵל רְמוֹן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִהְתַּפְּלֵל 'שִׁירְבוּ זְכוִיּוֹתֵינוּ כְּרֵמוֹן'. וּמְקַשִּׂים, מָה מְקוֹם יֵשׁ לְתַפְּלָה זוֹ? הָרִי מִי שֶׁהִרְבָּה בְּתוֹרָה וּמְצוּהָ - זְכוִיּוֹתָיו כְּבָר רַבּוֹת. וְאֵם חֲלִילָה מַעֲט בְּעִשְׂתֵי תוֹרָה וּמְצוּוֹת, מָה תוֹעִיל כְּעַת תְּפִלְתּוֹ?

בערב ראש השנה יזמז על שולחנם של מדעי ורבני גדולי ונאמרי הדור שליט"א

ספר 'דורות ישרים מבורכים'

ובי פירוט שבנות התורמים המאמצים ילד בקרן הרושעות' וכי משפחותיהם לתפילתם של רבותני שליט"א כיני דרחמיים

להיזכר ולהתברך לבריאות ונחת מוחלדיים, דורות ישרים מבורכים, ויוזמים הגונים ופרנסה בנקל

ולא ימוש הספר מעיניהם ויוזכרו בתחינותם בכל יום עד מוצאי יו"כ

הספר יזמז על שולחנם של:
 מרן רשכבה"ג רבי חיים קניבסקי שליט"א
 רביש הגדול מרן ראש התיבה רבי גרשון ארלשטיין שליט"א
 מרן הגה"צ רבי'ש גלאי שליט"א

שנה שישיית של ישועות ובשורות טובות!

הפעם יותר מתמיד

הספר

שלא מוש מעיניהם של גדולי ישראל בימי הרחמים והסליחות

משפחותיהם, הוריהם ושכניהם באור התורה וקדושתה. הם צומחים לבחורי ישיבה ולבנות סמינר, זוכים להעמיד בתים של תורה וילדיהם כבר יזכו 'מאליהם' לחנוה תורני מהדר בדורות הבאים בס"ד. מי יוכל לשער את עצם רבוי הזכיות של התורם למענם? כה ירבו זכיותינו כרמון!

ומה מיוחד כרמון? רמון הוא פרי שחיצוניותו אינו מסגירה כלל את העשר שבתוכו. ילדי קרן ההסעות מלאים ברצון ושאיפה להתקרב לה' - צריה רק שיהיה מי שיושיט לעברם יד ולב, שיהיה מי שישע אותם ויסיע להם! ואז ירבו זכיותינו כרמון!

בזכוי הרבים - מתרבות זכיותיו, כי לכל מצוה יש פרות רבים! אם מסר שעור תורה - השעה כפולה ומכפלת, כי הרי למד ולמד. עסק בקרוב רחוקים ובהושטת יד לאחים תועים - שָׁכְרוּ עצום עד שמי רום! כי המעשה הטוב שעשה ממשיך ונושא פרי ברבוי כבוד שמים.

על כה מבקשים מה' 'ירבו זכיותינו כרמון' - שגנזה השנה לעסק בתורה ומצוות גם באפן של זכוי האחרים, ובכה ירבו זכיותינו בכפל כפלים! 'קרן ההסעות' מהנה מקור הברכה לזכוי הרבים! על ידה זוכים לסייע ולהסיע רבבות ילדים וילדות מדי יום ביומו לבתי ספר תורניים של ה'חנוה העצמאי'. ילדים אלה משפיעים אף על

ענו על לפחות אחת מהשאלות הבאות:

- מתי מאחלים "לשנה טובה תפתח ותחתם..." וממתי מאחלים "גמר חתימה טובה" ומדוע?
- מה הם 'תקיעות דמישב' ומה הם 'תקיעות דמעמד'?
- מה דורשים על כפילות הלשון "לשנה טובה - ומתוקה"?

שְׁלַחוּ לָנוּ לְמַייל: zaida@kerenh.org.il או לפקס 03-8004455 ומי שפותר את החידות - נפרסם את השם שלו עם הפתרון בעלון הבא.

תשובות לשאלות פרשת נצבים-ויילך

☀ בפרשתנו, שתי המצוות האחרונות שב"תרי"ג". אלו הן?

מצוות 'הקהל' וכתובת ספר תורה

☀ פרשיות הללו הם הקצרות ביותר בתורה? כמה פסוקים בכל אחד מהן?

בפרשת נצבים 40 פסוקים, בפרשת ויילך 30 פסוקים

הפותרים: יאיר ש. | אלחנן ר. | שלמה ד. | אביגדור ה. | מוישי ה. | הינדה א. | רותי א.

מעונינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?
צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il

**רוצים את העלון אצלכם?
שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il ונשלח אליכם!**

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן: 339991 קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ד 5-804-659-95 התרומות מוזכות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדרים פלוס" בדחבי הארץ